

„Važme si lásky, dobroty a jeden druhého“, miní páter Konstantin

Osobnost:

Konstantin Petr Mikolajek, O. Praem
(Candidus et Canonicus Ordo Praemonstratensis,
zkratka člena Řádu premonstrátských řeholních kanovníků)

> Narodil se roku 1975 v Čeladné, okres Frýdek Místek.
Absolvent teologie v Praze. V roce 2000 byl na
Strahově vysvěcen. Působil jako kaplan v Milevsku,
poté jako farář v Hodušíně a v Nadějkově.

Bavme se z očí do očí

Richard Kozohorský, autor rozhovoru, foto Nikola Tušíl a Karolína Oliveriusová

▶ Už zanedlouho, tentokrát v neděli na Štědrý den, se rozhoří čtvrtá svíce na adventním věnci, symbolu vzájemnosti a naděje, svíčka Marie, matky Ježíšovy.

O Vánocích, říká se to aspoň, máme k sobě blíž, a vzpomínáme těch, kteří naplnili naše dětství láskou a naše srdce vírou a štědrostí. Tehdy, a tak to je po celý můj život, stanu v pokoře u štědrovečerního stolu a slyším modlitbu babiččinu, jež se vryla do mého vědomí.

"Neboť tak Bůh miloval svět, že svého jediného Syna dal, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný... Amen".

Než živoucí poezie Vánoc vstoupí do našich domovů, než v očích našich dětí zazáří světlo vánočního stromku, požádali jsme o pár nejen svátečních slov pana pátera Konstantina, faráře našeho velkopopovického kostela Paní Marie Sněžné. Muže mladého, stále se usmívajícího, dobře naladěného a srdečného.

▶ Prozradíte nám, kým jste chtěl jako malý kluk být?

PK: „Jeřábníkem. V roce 1994 jsem maturoval na Střední strojní průmyslovce v Brně. Před vstupem do kláštera jsem 2 roky pracoval v Mostárně Hustopeče.“

▶ Nejen prací živ je člověk. Zaslechl jsem, že rád sportujete.

PK: „Rád hraji tenis a lyžuji. Také aktivně kopu fotbal, jsem levý defenzivní záložník.“

▶ Nemohu se nezeptat – jste fanouškem Sparty nebo Slavie?

PK: „Slavoje Houslice.“

▶ Pamatujete den, kdy jste poprvé vkročil do prostor našeho kostela Panny Marie Sněžné?

PK: „Ano, bylo to o pouti roku 2009. Nejvíce se mi ale do paměti vryla ta letošní dubnová, když jsme světili s opatem Michaellem nové zvony. Bylo to krásné... kde jsou zvony a uši a srdce, která je vnímají, tam je život.“

„Kolik lidí slaví narození Krista a jak málo se jich řídí jeho příkázáními!“

Benjamin Franklin,

americký státník, diplomat a spisovatel

▶ Blíží se Vánoce, svátky zrození, naděje. Není to zase až tak dávno, že bývalo osobní statečností odvážit se ve zpěvu

přivítat Pána Ježíše Krista na tomto světě, při ojedinělých a utajovaných bohoslužbách půlnočních, když se Štědrý den naplnil.

PK: „Nemyslím si, že by Vánoční bohoslužby byly utajované... možná na ně chodilo méně lidí, než jsme zvyklí dnes, ale kdo chtěl jít a zpívat koledy, tak jistě mohl. Já jsem od malička chodil do kostela nejen o Vánocích, ale každou neděli. Vyrůstal jsem v Hustopečích u Brna, kde jsem v kostele svatého Václava a svatě Anežky České ministroval.“

▶ Jak jste jako chlapec – a ministrant – vnímal vánoční svátky?

PK: „Chystali jsme v kostele s panem děkanem betlém, těšili jsme se na to. Pod stromečkem jsem si nejvíce přál jako dítě najít autodráhu. Psát Ježíškovi v adventním čase dopisy s přáními? Ne, to u nás nebylo ve zvyku.“

▶ Mimochodem, pane faráři, kdy jste sloužil v našem kostele svou první mši půlnoční?

PK: „To už bylo dávno a bylo to hezké, jako ostatně v každém kostele.“

► **Hudba o svátcích vánočních zní v mnoha proměnách. Evokuje radost a lidství. Jak ji slyšíte vy? Koledy, Rybovu Českou mši vánoční?**

PK: „Asi jako každý člověk...těším se na ně – je to o lásce, o něze, o Boží dobrotě.“

► **V naší rodině, vzpomínám si, ožívalo kouzlo svátků vánočních v čase adventním, kolem Mikuláše. A pak na mnoha místech Prahy najednou vyrostly na chodnících stromky a pár dní na to vydaly sádky pod Jiráskovým mostem první urostlé kapry. Dnes smysl Vánoc pohltila reklama a komerce, a vánoční hudba devaluje v supermarketech. Musí to až takhle být?**

PK: „Je to jenom byznys.“

„Vánoce, děti, to není jen datum. Je to stav mysli.“

*Mary Ellen Chase,
americká spisovatelka,
vědkyně a učitelka*

► **Je možné, že nám pohled do potemnělého, tajuplného nekonečna posetého hvězdami vánoční oblohy až tolik zevšedněl? Dr. Jiří Grygar, nestor mezi astronomy, pravil: „Hvězdy nad námi přinášejí lidem hřejivé světlo.“**

Poslouchejme v jeho svitu a v pokoře novou zprávu o příchodu Krista na svět.“

PK: „Opět – je to byznys, každý chce na tom utržit – ale o tom Vánoce nejsou.“

„Ten, kdo nemá Vánoce v srdci, je nikdy nenajde ani pod stromkem.“

*Roy L. Smith,
americký spisovatel*

► **Jak vrátit do naší společnosti čistotu symboliku vánočních svátků? Přiblížit se snům mistra Josefa Lady, nebo síle příběhu v písni o Tiché noci?**

PK: „Zkusme odložit mobily a všechny sociální sítě a bavme se s lidmi z očí do očí.“

► **Darovat, projevit štědrost vhodným vánočním dárkem, není jistě snadné. Jaké místo mezi dárky patří podle vás knize? Nakladatel Vratislav Ebr říká: „Když darujeme knihu o Vánocích, najdeme otevřenou čtenářovu duši.“**

PK: „Ano, je to pravda.“

► **Advent se nachýlil... Co byste popřál občanům Velkých Popovic v čase radostného očekávání narození Ježíše Krista?**

PK: „Aby si uměli vážit lásky, dobroty a jeden druhého, a aby si uměli na sebe udělat čas.“

Děkuji Vám za rozhovor. ■

STRÍPKY Z HISTORIE NAŠEHO KOSTELA VE VELKÝCH POPOVICÍCH

> Duchovní správce Jakub Anselm Stefanides ve zprávě podané konsistoři v roce 1677 píše: „Nejsem zde ustanoven hlavně jako farář, nýbrž především jako inspektor hospodářský; jelikož však tu není jiného kněze, mám naříděno, abych přísluhoval zdejším nebohým lidem, kteří by jinak duchovního pastýře neměli.“ Tehdy patřilo k osadě 6 vesniček s 200 dospělými obyvateli.

> Ve zprávě Václava Mollera z roku 1700 čteme: „Nemám jiných kostelů farních kromě Pyšelského, kde každou třetí neděli služby Boží konám.“ Tehdy bylo na osadě Popovické již 300 dospělých obyvatel. Důchody duchovního správce byly velice skromné, desátky nebyly odváděny žádné, takže Moller ve zprávě své napsal: „Kdybych nebyl živěn klášterem, byl bych nucen žebrať.“

> V roce 1727 „rozskočil se ve Velkých Popovicích velký zvon při zvonění praepulus (hrany) před pohřbem Bartoloměje Vaniše z Vidovic takže musel být přelit.“

> V roce 1890 odešel z Popovic farář Dr. Jan Sedlák, který byl promován na doktora teologie, do Prahy, kde byl tajemníkem konsistoře. Brzy se stal kanovníkem kapituly sv. Víta, pak generálním vikářem, a nakonec světícím biskupem.

Oltář v kostele Panny Marie Sněžné ve Velkých Popovicích

